

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Ghenadie Nicolaev,
Judecători – Petru Moraru și Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 03 iunie 2014, declarat de inculpatul

*Chirița Alexandr Piotr, născut la 24 septembrie
1984, originar și domiciliat în or. Ceadâr-Lunga, str.
Proletarscaia, 73, cetățean al R. Moldova;*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 06.08.2012 - 26.04.2013;

Instanța de apel: 11.06.2013- 03.06.2014;

Instanța de recurs: 25.08.- 08.10.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 26 aprilie 2013, Chirița Alexandr a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, la 6 ani închisoare, în baza art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a constatat în fapt că, Chirița Alexandr la 13 martie 2010, aproximativ la orele 02:30, în scopul însușirii bunurilor altei persoane, a intrat în interiorul chioșcului ÎI „Goliș V.”, amplasat pe str. Lenin 115, or. Ceadâr-Lunga, avînd fața acoperită cu o mască special pregătită dintr-o căciulă, amenințînd-o pe vînzătoarea Leahovcenco L. cu un cuțit, în mod deschis a însușit bani în sumă de 360 lei, cauzîndu-i astfel ÎI „V.Goliș” prejudiciu material în sumă de 360 lei.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care lui Chirița A. recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că prima instanță a aplicat inculpatului o pedeapsă care nu va asigura atingerea scopului pedepsei, deoarece a fost stabilită fără a se ține cont de personalitatea inculpatului, care fiind anterior judecat de mai multe ori pentru comiterea infracțiunilor intenționate de diferite categorii, nu și-a făcut concluziile corespunzătoare, pe calea reeducării nu a mers și din nou săvîrșind o infracțiune intenționată, cu amenințarea aplicării violenței îndreptată împotriva persoanei, ceia ce

confirmă orientarea sa de comitere a infracțiunilor și agresivitate în privința societății și a celor din jur.

3.1. Avocatul Veaceslav Matcovschi în numele inculpatului Chirița Alexandr a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Chirița Alexandr.

În susținerea cerințelor sale, apelantul a invocat următoarele motive:

- a) În ședința de judecată partea vătămată a declarat că, nici un atac, prin surprindere, asupra sa nu a fost, nu a fost aplicată forța fizică în privința ei, nu au fost adresate amenințări verbale în adresa sa, ultima a văzut la un băiat, care a intrat în magazin, un cuțit în mâini, însă el cu acesta careva acțiuni nu făcea, îl ținea în mâini, nici chiar nu-l demonstra, cu atât mai mult că nu spunea nimic, ca „te tai”, „te omor”, nu exprima careva intenții, și nu avea careva intenții de a-l folosi, explicînd că această situația a considerat-o ca glumă;
- b) Ultima versiune a părții vătămate precum că amenințările au fost reale și adevărate este nefondată, deoarece tot ea a declarat că a văzut la o persoană care a intrat în magazin un cuțit, și-a permis să se apropie de ea și fără frică și-a permis să-i ridice masca până la nivelul ochilor.

Acest fapt indică că partea vătămată nu a primit acțiunile atacatorului ca fiind reale și adevărate și nu avea convingerea că pot fi realizate, pentru că acesta nu acționa.

Mai mult ca atât, dânsa liniștit a examinat cuțitul și a observat că din mâner lipsește o parte, este deteriorat, a memorizat culoarea, mărimea, de aceia indică apelantul că, în această situație nu se poate vorbi despre frică sau de șoc, mai mult, partea vătămată singură i-a transmis banii, punându-i în pachet.

- c) Imediat după incident, a venit poliția și l-a luat pe Chirița Alexandru, care în acea seară se odihnea în barul de pe teritoriul stației auto.

La comisariat a fost invitată și partea vătămată, unde ultimul a fost prezentat pentru recunoaștere și partea vătămată nu l-a recunoscut ca persoana care a intrat în magazin.

Partea vătămată a confirmat că persoana care a intrat în magazin era îmbrăcat într-o scurtă de jeans și un maiou cu inscripția „Tigra” și era treaz, Chirița nu a confirmat în instanța de judecată că ar fi avut maiou cu inscripția „Tigra” și scurtă de jeans, iar după reținere i-a fost efectuată percheziție și nu i-a fost găsit nimic.

- d) Partea vătămată nu a indicat în ce haine era îmbrăcat Zamfirov I., inclusiv și în care maiou. Nu au fost efectuată prezentarea spre recunoaștere cu acesta, pe când Chirița A. a declarat că, în seara respectivă în bar au consumat alcool, vodcă, bere, însă partea vătămată convinsă a confirmat că era treaz, în același timp Zamfirov I. nu a consumat alcool, numai ceai, adică era treaz în seara cu pricină.

- e) În cadrul urmăririi penale la efectuarea acțiunilor de prezentare a inculpatului spre recunoașterea părții vătămate au fost grav încălcate prevederile art. 116 Cod de procedură penală, iar în ședința de judecată ultima de patru ori a spus că nu era convinsă și nu poate spune cu toată convingerea, dacă anume inculpatul a intrat în chioșc în acea seară, astfel, partea vătămată a depus declarații neclare, contradictorii și care nu sunt confirmate de alte probe directe și convingătoare.

- f) Instanța de judecată nu a dat aprecierea corespunzătoare declarațiilor martorului Velcinscaia M., care nu a declarat nimic despre vinovăția lui Chirița A., doar a explicat că nici un cuțit din bar colaboratorilor de poliție nu a dat, nici un cuțit nu a fost returnat barului de către colaboratorii de poliție. Totodată a declarat că a văzut cuțitul pe pervaz în biroul colaboratorului de poliție. Cu astfel de declarații martorul a făcut dubioase actele procesuale de ridicare a cuțitului, examinarea cuțitului, recunoașterea cuțitului.
- g) Procesele-verbale de ridicare și de recunoaștere a cuțitului sunt falsificate, în procesul-verbal (f. d. 144) sunt indicate trei cuțite, iar fotografia doar a unuia, ceia ce înseamnă că și acesta este falsificat.
- h) În ședința de judecată a fost audiat martorul Zamfirov I. care a declarat că, în acea seară după cuțit 1-a trimis Chirița A., care la o căciulă a tăiat găuri pentru ochi, i-a dat scurta sa și a plecat undeva, dar în scurt timp s-a întors, dânsul s-a gândit că cineva se joacă, adică declarațiile sale sunt bazate pe presupuneri. Când a fost audiat martorul, partea vătămată în sala de ședință nu era, prezentări spre recunoaștere cu acesta nu s-au petrecut, percheziție nu s-a efectuat, acesta a ieșit din cercul de atenție, astfel, declarațiile martorului respectiv urmează a fi apreciate critic, deoarece vin în contradicție cu circumstanțele constatate și nu sunt confirmate de alte persoane, și contravin declarațiilor inculpatului Chirița A., care a spus că în acea seară dintre ei trei, numai Zamfirov I. era treaz, care a spus că acesta a luat căciula de la Jelezoglo E., a adus un cuțit și ceva făcea cu cuțitul, cu căciula și vorbea că va fi glumă, după care Zamfirov I. a plecat cu cuțitul și cu căciula lui Jelezoglo E., dar în scurt timp s-a întors.
- i) Instanța de judecată nu a dat aprecierea circumstanțelor stabilite în cadrul cercetării judecătorești că, inculpatul Chirița A. nu avea bani și a luat berea în datorie, iar Zamfirov I. după ce s-a întors a cumpărat hot-dog, ceia ce înseamnă că la acesta au apărut bani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 03 iunie 2014, a fost respins apelul avocatului Veaceslav Matcovschi în numele inculpatului Chirița Alexandr și admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Chirița A. a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, prima instanță, în baza probelor administrate și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Chirița Alexandr de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), e) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel, a menționat că prima instanță corect a pus la baza hotărârii sale probe pertinente, concludente și utile, care confirmă vinovăția acestuia, inclusiv:

- Declarațiile părții vătămate Leahovcenco L. (f. d. 31-33, vol. II);

- Declarațiile martorilor Zamfirov I. (f. d. 100-101, vol. II), Velicinscaia M. (f. d. 39-41, vol. II);
- Plîngerea părții vătămate Leahovcenco L. din 13 martie 2010 (f. d. 3, vol. I);
- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 13 martie 2010 (f. d. 5-9, vol. I);
- Constatare tehnico-științifică nr. 027 din 22 martie 2010 (f. d. 30-31, vol. I);
- Proces-verbal de ridicare din 27 aprilie 2010 (f. d.141, vol. I);
- Proces-verbal de examinare a obiectului din 27 aprilie 2010 (f. d. 142-143, vol. I);
- Proces-verbal de confruntare din 26 iulie 2011 dintre inculpat și martorul Zamfirov I. (f. d. 200-201, vol. I);
- Proces-verbal de confruntare din 27 iulie 2011 dintre inculpat și martorul Velcinscoi M. (f. d. 202, vol. I);
- Proces-verbal de confruntare din 05 iulie 2012 dintre inculpat și partea vătămată Leahovcenco L. (f. d. 269, vol. I).

Astfel, instanța de apel a concluzionat că nerecunoașterea vinei de către inculpat nu constituie un temei de achitare a acestuia, poziția aleasă de inculpat fiind una de apărare, cu scop de a se eschiva de la răspunderea penală, or, instanța de apel nu a găsit careva motiv de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate Leahovcenco L., a martorului Zamfirov I. și probele menționate supra.

Instanța de apel a respins argumentele apărătorului V. Matcovschi precum că, partea vătămată în ședința primei instanțe a indicat că nici un atac asupra ei nu a fost, mai mult pe neașteptate, acțiuni violente în privința sa nu au fost aplicate și amenințări în adresa sa nu au fost spuse, deoarece acestea se combat prin declarațiile însăși a părții vătămate, argumentele apărării fiind pur declarative.

Tot aici, instanța de apel a respins și argumentul avocatului V. Matcovschi, în viziunea căruia nu pot fi reținute argumentele părții vătămate că amenințările erau reale și adevărate deoarece partea vătămată inițial a declarat că a perceput situația ca o glumă, or, declarațiile părții vătămate de către apărare au fost eronat interpretate, în situația în care partea vătămată inițial a perceput situația ca o glumă a unei persoane pe care o cunoaște, iar când i-a ridicat masca pînă la regiunea nasului și-a dat seama că este o persoană necunoscută și după ce aceasta i-a pus cuțitul în regiunea abdomenului și ei sau apropiat de casă a înțeles că nu este o glumă.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că partea vătămată a perceput acțiunile inculpatului ca fiind reale și posibile a fi aplicate, or, în caz contrar nu a-r fi îndeplinit indicațiile inculpatului privitor la predarea banilor.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, inculpatul înarmându-se cu un cuțit de bucătărie, își dădea seama că la demonstrarea acestuia va înfrânge orice rezistență posibilă din partea victimei, fapt care va facilita sustragerea banilor, iar faptul că, inculpatul Chirița Alexandr nu a demonstrat cuțitul părții vătămate, nu presupune lipsa pericolului de aplicare a violenței periculoase pentru viața și sănătatea victimei, ca semn al tâlhăriei, or, atacul în cazul infracțiunii de tâlhărie poate fi și cu amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viața sau sănătatea victimei, mai mult ca atât, partea vătămată a declarat că, inculpatul, a vorbit într-o manieră grosolană cu dânsa, insistând la predarea banilor.

Colegiul penal a considerat că, instanța de fond întemeiat a recunoscut ca fiind inadmisibilă proba cu procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 08 aprilie 2010 (f. d. 147, vol. 1), procesul - verbal de recunoaștere a obiectului *cuțitului*

din 28 aprilie 2010 (f. d.144, vol. I), procesul - verbal de recunoaștere a persoanei din 26 aprilie 2012 (f. d.253, vol. I), așa cum aceste acțiuni de urmărire penală au fost efectuate cu încălcarea prevederilor art. 116 Cod de procedură penală.

În acest sens, potrivit prevederilor art. 116 alin. (5), (6) Cod de procedură penală, partea vătămată în ședința instanței de fond a declarat că, în seara respectivă, 13.03.2010, când a fost dusă la poliție, acolo i-au fost prezentate mai multe persoane și dânsa tot în acea seară la văzut pe inculpat la poliție, iar la întrebarea colaboratorului poliției a răspuns că nu este el.

După o lună i-au fost prezentate fotografiile, dânsa a spus că sunt asemănări cu inculpatul. Mai apoi i-a fost prezentat spre recunoaștere persoana inculpatului.

I-a fost prezentat în birou, așa cum inculpatul se afla acolo. A fost întrebată dacă este sau nu el, dânsa l-a privit și a spus că el este.

Inculpatul în ședința primei instanțe a declarat că, recunoașterea după fotografie nu a fost petrecută, iar în rest a depus declarații similare cu partea vătămată.

Tot aici instanța de apel a mai adăugat că, deși în procesul-verbal de recunoaștere a persoanei atât din 08 aprilie 2010 (f. d. 147, vol. I), cât în procesul-verbal de recunoaștere din 26 aprilie 2012 (f. d. 253, vol. I), este indicat ca participant la acțiunile procesuale avocatul V. Matcovschi semnătura acestui în procesul-verbal lipsește, iar în procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 26 aprilie 2012 lipsește semnătura lui Chirița Alexandr ca participant la acțiunea procesuală efectuată, or, conform art. 116 alin.(7) Cod de procedură penală, în legătură cu prezentarea spre recunoaștere a persoanei se întocmește un proces-verbal conform prevederilor art. 260 și 261, cu excepția că cel recunoscut nu ia cunoștință la momentul procesului-verbal de recunoaștere și nu îl semnează, iar conform art. 260 alin.(5) Cod de procedură penală, fiecare pagină a procesului-verbal se semnează de persoana care îl întocmește, precum și de persoanele care au participat la efectuarea acțiunii de urmărire penală

În conformitate cu prevederile art. 94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, prima instanță just a exclus ca probe din dosar, procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 08 aprilie 2010 (f. d. 147, vol. I), procesul - verbal de recunoaștere a obiectului - *cuțitului* din 28 aprilie 2010 (f. d. 144, vol. I) și procesul - verbal de recunoaștere a persoanei din 26 aprilie 2012 (f.d.253, vol. I), care au fost administrate cu încălcarea normelor de procedură penală de către organul de urmărire penală.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele părții apărării precum că, procesul-verbal de ridicare a cuțitului din 27 aprilie 2010 a fost falsificat, din următoarele considerente.

Martorul Velcinscaia M. audiată în ședința de judecată a primei instanțe a declarat că, Zamfirov I. nu i-a întors cuțitul, iar colaboratorii poliției de la ea din cafenea, unde a lucrat, nu au ridicat nici un cuțit, cuțitul respectiv l-a văzut pe pervazul geamului la poliție. Aceste declarații a martorului Velcinscaia M. instanța de apel le-a apreciat critic, așa cum în cadrul urmăririi penale, fiind audiată martora Velcinscaia M. a declarat că, la rugămintea lui I. Zamfirov i-a dat un cuțit de bucătărie cu mânerul din masă plastică, deteriorat, de culoare albastră, care peste aproximativ 10-15 minute l-a întors (f.d.138-139, vol. I). Acest fapt este confirmat și prin declarațiile martorului Zamfirov I., care a confirmat că a restituit cuțitul lui Velcinscaia M. în seara cu pricină, după ce acest cuțit i-a întors inculpatul Chirița A. (f. d. 100, vol. II). Mai mult, din declarațiile martorului

Velcinscaia M. depuse în ședința de judecată, aceasta a confirmat că în procesul-verbal de ridicare a cuțitului din 27 aprilie 2010 este semnătura ei.

Instanța de apel a respins și critica părții apărării în privința declarațiilor martorului Zamfirov I., menționând că declarațiile vizate sunt consecutive, concrete și racordat la ansamblul de probe administrate la materialele dosarului, mai mult ca atât aceste declarații au fost susținute și în cadrul confruntării efectuate la urmărirea penală dintre inculpatul Chirița A. și martorul Zamfirov I. (f.d.200,v.1).

Faptul că inculpatul Chirița Alexandr a negat circumstanțele indicate de martorul Zamfirov I., nu constituie un temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor declarații.

Mai mult ca atât, însuși inculpatul audiat în ședința primei instanțe, cât și în ședința instanței de apel a declarat că conflicte între dânsul și martorul Zamfirov I. nu au fost și prin urmare nu sunt temeiuri de a considera dubioase declarațiile martorului Zamfirov I. care sunt confirmate de ansamblul de probe administrate la materialele cauzei.

Argumentele avocatului V. Matcovschi precum că, în acea seară numai martorul Zamfirov I. nu a consumat băuturi alcoolice, iar partea vătămată a indicat că atacatorul a fost treaz, acțiuni procesuale de recunoaștere cu acest martor nu au fost petrecute, percheziții în privința sa nu s-au efectuat, acesta a ieșit din cercul de atenție a organului de urmărire penală, și că martorul Zamfirov I. după constituția fizică seamănă cu inculpatul Chirița A., iar când acesta a fost audiat în ședința primei instanțe partea vătămată nu era în sală, instanța de apel le-a considerat pur declarative, iar versiunea înaintată de partea apărării precum că infracțiunea putea fi comisă de martorul Zamfirov I. este fără suport probatoriu, dat fiind faptul că la urmărirea penală această versiune nu a fost înaintată de către partea apărării pentru a fi verificată de organul de urmărire penală, și aceasta nu este de competența instanței de judecată.

4.2. La individualizarea pedepsei instanța de apel, făcând referire la prevederile art. 7, 61, 76-77, 75, 78 Cod penal, a constatat că în speță, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei nu a ținut cont în volum deplin de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, stabilind în final inculpatului o pedeapsă neechitabilă în raport cu fapta săvârșită.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond eronat a aplicat la caz prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, or, recunoașterea ca inadmisibile probele: procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 08 aprilie 2010 (f. d. 147, vol. 1), procesul-verbal de recunoaștere a obiectului - cuțitului din 28 aprilie 2010 (f. d. 144, vol. 1) și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 26 aprilie 2012 (f. d.253, vol. 1) nu constituie o încălcare a drepturilor inculpatului, în sensul art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală, și prin urmare nu constituie temei pentru reducerea pedepsei inculpatului.

În temeiul art. 62 alin. (2) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Chirița A., instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizare pedepsei, și anume: de modul și mijloacele de săvârșirea a faptei imputate, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii comise care conform art. 16 alin.(4) Cod penal se atribuie la categoria celor grave, de personalitatea vinovatului că se caracterizează satisfăcător, ceia ce rezultă din caracteristica eliberată

de CPR Comrat, de lipsa urmărilor grave în urma săvârșirii infracțiunii; de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de starea familială a inculpatului care are la întreținere un copil minor, de persoana inculpatului, că anterior a fost judecat, antecedentul penat este stins; de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea, că după săvârșirea infracțiunii s-a eschivat de urmărirea penală, a părăsit țara, fiind anunțat în căutare (f. d. 182 vol. 1), astfel prin comportamentul său a pus piedici în calea stabilirii adevărului și examinarea cauzei în termeni rezonabili; de lipsa circumstanțelor care agravează răspunderea.

Luând în considerație circumstanțele reale și personale ale cauzei, că inculpatul nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, antecedentul penal fiind stins, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, astfel corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu închisoare care va duce la atingerea scopului pedepsei penale de restabilirea echității sociale.

În același timp, instanța de apel a mai menționat că, este una ilegală și neîntemeiată concluzia primei instanțe privind stabilirea inculpatului pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, deoarece aplicarea acestor prevederi, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, pe când pe dosarul în cauză s-a stabilit că inculpatul anterior a fost condamnat, chiar dacă antecedentul penal este stins, acesta din nou a comis o infracțiune intenționată gravă.

5. Inculpatul Chirița Alexandr, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui, deoarece în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului inculpatul a invocat dezacordul său cu modalitatea de apreciere a probelor, menționând că instanțele de judecată eronat au pus la baza hotărârilor sale de condamnare doar declarațiile părții vătămate L. Leahovcenco și a martorului Zamfirov I., în situația în care nici partea vătămată nici martorul nominalizat nu indică în declarațiile sale precum că aceștia sunt martori oculari.

Recurentul cu referire la martorului Zamfirov I. în special a invocat că, declarațiile acestui martor nu sunt adevărate și îl calomniază fiind subiective și dictate de interese personale, mai mult, aceste declarații sunt date cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Tot aici, recurentul a menționat că, potrivit materialelor cauzei, pe dosar figurează și martorul Jelezoglo E. care a dat declarații similare cu declarațiile lui Zamfirov I., însă acest martor din motive necunoscute nu a participat nici la o ședință de judecată, fiind peste hotarele țării.

Cît privește partea vătămată L. Leahovcenco, recurentul a menționat că instanța de apel greșit a pus declarațiile acesteia la baza deciziei sale, în timp ce acestea erau nefondate încă la faza urmăririi penale, din momentul când inculpatul a fost prezentat părții vătămate pentru recunoaștere, deoarece prin declarațiile lui L. Leahovcenco care a fost influențată de organul de urmărire penală peste o perioadă să-și schimbe declarațiile, demonstrează doar faptul existenței infracțiunii dar nu faptul că infracțiunea dată a fost săvârșită anume de A. Chirița.

5.1. Referitor la individualizarea pedepsei, inculpatul a menționat că prima instanță corect a aplicat față de el prevederile art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală,

deoarece pe cauză au fost depistate multe încălcări de procedură penală.

La fel, recurentul susține că în cauză nu au fost identificate circumstanțe agravante, infracțiunea dată în viziunea recurentului nu prezintă un pericol pentru societate din motiv că suma sustrasă pentru partea vătămată nu este considerabilă, ultima nici nu a cerut restituirea banilor, inculpatul chiar dacă a fost judecat anterior nu prezintă pericol pentru societate.

În final inculpatul mai invocă că termenul rezonabil de judecare a cauzei a fost încălcat, cauza fiind judecată mai mult de 3 ani.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM nr. 9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual. Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Colegiul penal, reține că instanța de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Chirița A. de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c) e) Cod penal, fiindu-i corect stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. **5, 5.1** ale prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul Chirița A. nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii imputate sau că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a ignorat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. pct. **4.-4.2.**, soluție, pe care instanța de recurs

și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului declarat de inculpat, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegală.

Totodată, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (vol. 2, f.d. 245-248) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate procuror și de partea apărării, a respectat întocmai prevederile art. 415, 417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Instanța de recurs, respinge argumentele inculpatului A. Chirița, precum că la individualizarea pedepsei inculpatului au fost ignorate prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și, că pedeapsa aplicată inculpatului nu este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, or în acest aspect instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, că infracțiunea este gravă (art. 16 Cod penal), de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, astfel fiind respectate în integritate dispozițiile art. 7, 61, 75 Cod penal, iar argumentul instanței de apel prin care se indică că prima instanță eronat la caz a aplicat prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de recurs îl consideră întemeiat.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate de instanța de apel în cauza inculpatului Chirița Alexandr și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Chirița Alexandr Piotr*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 03 iunie 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 22 octombrie 2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Petru Moraru

Vladimir Timofti

